

[Ministeren for offentlige arbejder.]

opgaver og på, at lovforslaget jo ikke tager stilling til disse spørgsmål. Det ærede medlem hr. Lannung var inde på det samme, idet han gjorde opmærksom på, at man ikke i lovforslaget taler om, hvilken prioritetsorden de forskellige anlæg skal have; man har ikke taget stilling til, om der skal bygges tunnelbane, og ikke taget stilling til, hvordan man skal forholde sig med en lang række enkeltopgaver inden for det storkøbenhavnske trafikområde. Det er rigtigt, det har man ikke gjort i lovforslaget; det har man bevidst ikke gjort. Det havde man heller ikke gjort i samfærdselskommissionen, netop ud fra det synspunkt, som også lovforslaget bygger på, at det her foreslåede trafikråd skal være det organ, som planlægger, hvad der skal ske fremover. Jeg tror også, at man i det udvalg, der skal behandle det foreliggende lovforslag, skal have for øje, at man ikke for stærkt fordyber sig i spørgsmål om de opgaver, der skal løses. Gør man det i alt for høj grad, kan det godt komme til at betyde, at lovforslaget heller ikke bliver færdigbehandlet i denne samling, hvad jeg meget stærkt ville beklage.

Jeg tror, det vil være rigtigt nu at bygge på de forudsætninger, som lovforslaget er stillet op efter, og se at få lovforslaget færdigt, for jo hurtigere man får det færdigt, des hurtigere er der mulighed for, at det trafikråd, som skal behandle spørgsmålene, kan komme i gang med at se på, hvad der skal investeres på de forskellige områder. Jeg siger det, bl. a. fordi det tidligere nedsatte udvalg allerede har stillet spørgsmål til det ministerium, jeg repræsenterer, bl. a. med hensyn til tunnelbane o. s. v. Det er klart, at vi vil besvare de spørgsmål, der kommer, og også har gjort det for tunnelbanens vedkommende, men det er også klart, at skal man på en række områder ind på detailundersøgelser og besvarelser, kan man ikke vente, at udvalget får svar fra den ene uge til den anden; så må der gå et stykke tid, sådan som der gik et stykke tid med at besvare spørgsmål fra det tidligere nedsatte udvalg. Jeg henstiller derfor, at man ikke fortaber sig for stærkt i drøftelser af fremtidige problemer, men først og fremmest koncentrerer sig om lovforslaget, som det foreligger.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på, om man ikke i udvalget burde drøfte muligheden af i stedet for det nu foreslåede trafikselskab, bestående af både stat, kommune og private, at gå over til det, som det ærede medlem hr. Anker Lau kaldte et praktisk trafikselskab. Nu vil jeg ikke skelne imellem, om ordet praktisk bruges i forbindelse med det af det ærede medlem foreslåede selskab eller det i lovforslaget foreslåede; jeg mener, det i begge tilfælde skal være et praktisk virkende organ. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Anker Lau, at der selvfølgelig intet er i vejen for, at man i udvalget kan drøfte et sådant spørgsmål. Vi har koncessionerede selskaber herhjemme, der driver meget store virksomheder. Jeg peger på Københavns Telefon Aktieselskab, og jeg kunne pege på andre. Det er selvfølgelig ikke udelukket, at man kan drøfte et sådant problem, men om der kan skabes politisk mulighed for en udvej er jo et spørgsmål. Det var det, samfærdselskommissionen havde sine store tvivl om, og det vil der for så vidt også være bedre muligheder for at skabe klarhed over i folketingsudvalget end i kommissionen. Jeg afviser ikke på forhånd, at man drøfter sådanne spørgsmål.

Må jeg sige til retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Kristian Kristensen, at det ikke fremgik umiddelbart af hans tale, at det var en tale af et medlem fra en af de grupper her i folketinget, der er repræsenteret i regeringen, men det gør måske heller ikke så meget. Jeg ved, at retsforbundet har haft sine betæneligheder med hensyn til dette lovforslag, og det må jo stå for dette partis egen regning. Men jeg synes altså, at det ærede medlem var meget, meget betænkelig ved spørgsmålet om byrdefordelingen.

Jeg ved udmærket godt, at ude omkring i landet, hvor man ikke direkte har tilknytning til det storkøbenhavnske område, ser man noget anderledes på hele spørgsmålet om byrdefordelingen, end man ser på det i Storkøbenhavn. Man har den opfattelse, at vi er gået for langt i forslaget med hensyn til at påføre kommunerne byrder. Vi mener i ministeriet, at vi har måttet gå væk fra kommissionens forslag ved at sætte byrdefordelingen til 60 pct. for staten og 40 pct. for kommunerne. I det storkøbenhavnske